

12/4/83

EL LLENGUATGE

El lloc de la preposició

Vet aquí algunes frases anotades en lectures més o menys recents de diverses publicacions periòdiques:

«Reporta el testimoni de la seva infantesa, en què predominaven les Antonines, i a només la gent jove prenia esparsament el nom d'Antònia.»

«La incapacitat de les classes dirigents del país per no sols crear, sinó també mantenir projectes en el seu moment originals.»

«La dosi mitjana de radioactivitat rebuda va ser de només 175 rads.»

«Necessita la seguretat de, ja abans d'aquest estiu, poder llançar un «presidenciable» que doni seguretats.»

«...amb la finalitat de, arribat el moment que es confirmés que J. R. no pot tornar de P., poder accedir a la "candidatura" en millors condicions.»

Totes aquestes construccions tenen en comú la inserció o intercalació d'una frase o expressió adverbial, en algun cas, com en l'últim dels exemples transcrits, de força extensió; entre la preposició i el grup nominal o l'infinitiu introduïts per aquell terme gramatical. És, per tant, com es veu, una tendència cada dia més forta, o dit altrament, una novetat en la construcció gramatical que guanya adeptes incessantment. Però ja no sabríem dir, és clar, si aquest fet és el resultat d'un mimetisme inconscient; tal com tan sovint s'esdevé en l'ús del llenguatge, o bé obeeix a raons d'estil o, encara, al propòsit d'expressar una idea lleument diferent de la que hom expressaria per mitjà de la construcció normal. Perquè la construcció normal, la que trobàvem fins no fa gaire en tots els nostres escriptors i la que és pròpia del llenguatge parlat, consisteix a fer precedir immediatament per les preposicions febles el terme de l'oració que introdueix. I no manca el lloc adequat, generalment abans de la preposició, per a les modificacions adverbials, sovint formulades amb frases incises, com *qui sap, si no anem errats, diuen, segons la nostra informació, per exemple, en general, etc.: Compten, diuen, amb moltes influències. Van contribuir, si no anem errats, al seu fracàs. Es parla, per exemple, de tres diputats (i no Compten amb, diuen, moltes influències. Van contribuir a, si no anem errats, el seu fracàs i Es parla de, per exemple, tres diputats).* En el cas de locucions o frases prepositives, la frase adverbial o incisa sol precedir la preposició feble que n'és el mot final. *Per culpa, diuen, de la seva gestió...*

Albert Jané